

Kære Familie!

Ja, vi skal, eller rettere, jeg skal til det. Altså går ikke længere, og selv om hjernen ikke lige frem er i bedste stand (vi var til Konditionation i går) så må jeg jo se at vide hjernen en ekstra omgang. Så det klarer begreberne, og giver skub i skrivningen. Ja, skrivte, oplever og oplever der er jo faktisk ikke ret meget man oplever eller skal vi sige, at vi måske ikke rigtig fastholder de små oplevelser i erindringer for de store er jo så få. Ja forresten er jo kommet det holdt hårdt om det kan, og det er jo så aligevel en oplevelse hver gang, og det giver jo en veldig aktivitet i livet omkring. Sætter folk i glade humør. Giver store købelyst. Vi har jo fået Marianne hjem og tv, hun har fået en læreplads i en Manufakturforretning i Nr. Aaby. Så om alt går vel hvad vi da må håbe skulde hun være startet de første fire år.

Det berørkede, at vi maatte have et ekstra
værelse lavet oppe paa loftet, saa nu er
helt loftet besat, der er blevet lavet et
dejligt Pigeværelse med indbyggede skabe
og indbygget alkov og ~~skab~~ efter
alle tidsens regler. Og saerlig glad
med arbejdet og pladsen, det er jo det bedste med
det hele. Kirsten er nu at søge ind
som Barneplejerske til næste aar, hvor
hun fylder 18 aar, nu skal vi saa se om
det lykkes, der er mange om brude, sagde
forstanderinden i mig snakke med, men
hun havde jo da samme skema som de
andre.

Og nu med sender jeg Bogen videre til
i andre med de kære Hilsener fra
os alle her i Baarning

Lilly, Karin, Marianne Kirsten

Ruth og Niels.